

Τρόποι Λύσης Σύμβασης Εργασίας Αορίστου Χρόνου

Η σύμβαση εργασίας, ανάλογα με το είδος της λύεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Θάνατος μισθωτού:

Από το άρθρο 675 του Αστικού Κώδικα, προβλέπεται ότι, η σύμβαση εργασίας λύεται οπωσδήποτε με το θάνατο του εργαζόμενου, γιατί η σύμβαση εργασίας, είναι προσωπική σχέση. Αυτό συμβαίνει τόσο στις συμβάσεις αορίστου χρόνου όσο και στις ορισμένου χρόνου ή ορισμένου έργου.

β) Θάνατος του εργοδότη:

Κατ' αρχήν, ο θάνατος του εργοδότη δεν λύνει πάντοτε τη σύμβαση εργασίας.

Επιφέρει τη λύση της σύμβασης εργασίας, όταν τα συμβαλλόμενα μέρη απέβλεψαν αποκλειστικά στο πρόσωπο του εργοδότη, όπως λ.χ. όταν ο μισθωτός συμφώνησε να υπηρετεί ορισμένο πρόσωπο (ως νοσοκόμος ή γραμματέας κλπ). Εάν όμως δεν συμβαίνει αυτό, μετά το θάνατο του εργοδότη η υπάρχουσα σύμβαση εργασίας, μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του, εφ' όσον βέβαια συνεχίζουν αυτοί πλέον την επιχείρηση.

γ) Καταγγελία σύμβασης εργασίας από εργοδότη.

Η σύμβαση αορίστου χρόνου λύεται οποτεδήποτε και ελεύθερα από τον εργοδότη, αφού τηρήσει τις νόμιμες διαδικασίες, δηλαδή κοινοποίηση της έγγραφης καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και καταβολή αποζημίωσης κλπ.

δ) Καταγγελία σύμβασης εργασίας από τον μισθωτό (οικιοθελής αποχώρηση μισθωτού).

Ο μισθωτός δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, ελεύθερα και οποτεδήποτε, καθώς και να αποχωρήσει οικιοθελώς από την εργασία του.

Ειδικά για τους υπάλληλους, **οφείλουν να τηρήσουν την προθεσμία προμήνυσης**. Για τους εργαζόμενους υπάλληλους, είναι η μισή από αυτή που προβλέπεται για τον εργοδότη, όταν αυτός προβαίνει σε καταγγελία. Ο χρόνος δεν μπορεί να υπερβεί τους 3 μήνες (αρ.4 Ν.2112/20). Σε περίπτωση που δεν τηρήσει την προθεσμία προμήνυσης, αλλά θελήσει να αποχωρήσει άμεσα, τότε **οφείλει να καταβάλει στον εργοδότη του αποζημίωση**, που ισούται με τις αποδοχές που θα λάμβανε αν τηρούσε τις προθεσμίες. Ο εργοδότης μπορεί να διεκδικήσει την οφειλόμενη αποζημίωση με αγωγή.

ε) Με αμοιβαία συναίνεση

εργοδότη και εργαζόμενο, κυρίως για την περίπτωση της συνταξιοδότησης.

ζ) Λοιπές περιπτώσεις:

με την καταδίκη του εργαζόμενου για σοβαρό αδίκημα,
την απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας,
την κατάργηση της θέσης του ή
την ανάληψη από αυτόν άλλης θέσης στον δημόσιο τομέα.

Πηγή: ΚΕΠΕΑ, Taxheaven.gr

Μαμάκης Στέφανος

Οικονομολόγος MSc - Λογιστής Α' Τάξης